

بررسی اثر بخشی آموزش گروهی واقعیت درمانی به والدین بر کاهش تعارضات والد-نوجوان و استرس والدگری

سیده رضوان حسینی

کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی

چکیده

هدف اصلی این پژوهش بررسی تأثیر آموزش گروهی واقعیت درمانی بر کاهش تعارضات والد-نوجوان و استرس والدگری بود. بدین منظور از بین دانش‌آموزان دختر دبیرستانی شهر نورآباد ممسنی، تعداد ۴۰ نفر از نوجوانانی که بیشترین تعارضات را در روابط با والدینشان در پاسخگویی به "پرسشنامه فراوانی و شدت تعارضات والد-نوجوان"، گزارش کردند، به عنوان آزمودنی انتخاب و به طور تصادفی در دو گروه آزمایش (۲۰ نفر) و کنترل (۲۰ نفر)، قرار داده شدند که با در نظر گرفتن شرایط ورود به مطالعه و خروج از مطالعه تعداد آزمودنی‌های هر گروه به ۱۳ نفر تقلیل داده شد. سپس مادران، پرسشنامه شاخص استرس برای والدین نوجوانان (SIPA) را تکمیل کردند و نمرات به عنوان نمره پیش‌آزمون در نظر گرفته شد. مادران گروه آزمایش تحت مداخله‌ی آموزش گروهی واقعیت درمانی به صورت ۸ جلسه یک ساعته، قرار گرفتند. این در حالی بود که مادران گروه کنترل، هیچ مداخله‌ای دریافت نکردند. در پایان مداخله، از هر دو گروه پس‌آزمون به عمل آمد. در نهایت داده‌های به دست آمده با استفاده از آزمون تحلیل کواریانس یک طرفه (ANCOVA)، مورد ارزیابی آماری قرار گرفت. نتایج نشان داد که آموزش گروهی واقعیت‌درمانی بر کاهش فراوانی و شدت تعارضات والد-نوجوان و همچنین کاهش استرس والدگری، اثربخش بوده است. با توجه به یافته‌های به دست آمده پیشنهاد می‌گردد آموزش‌هایی ویژه هم بر روی والدین و هم بر روی نوجوانان در جهت کاهش تعارضات والد-نوجوان و همچنین کاهش استرس والدگری انجام گیرد.

واژگان کلیدی: واقعیت درمانی، نظریه انتخاب، تعارض والد-نوجوان، استرس والدگری